

મોતીશાનાં ઢાળીયાં

રાજ્યસના બાર મહિના તથા નેમનાથ
ના શ્લોકો અને સ્તવનો વિગરે.

અનાવનાર

૬૪૭

વીરવીર્ય માહારાજ તથા સુરસસી વિગરે.

પ્રસિદ્ધકાર "ગુજરાત યુનિયન પ્રેસ"ના માલિક

વાડીલાલ દલીચંદ

દાવાદ

છાપના

૧૬ કરવાનું ૩૦ માણિક્યોક

બાગ

તળમા મોતી દલીચંદનું મકાન.

. ૧૯૨૯. — સને ૧૮૭૩ .

કીંમત ૩૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી લેખિયોગ્રાફી-સંગ્રહ
૮૭૭

મોતીશાનાં ઢાળીયાં.

ઢાલ ૧ શુક્રંકર સીધાચલ શેરી, એ દશી

ઉઠી પ્રભાતે પ્રભુ નમીએ, જઈ વીમલાચલ વીશમએ;
અંતર ધ્યાન રશે રમીએ, વીમલગેરી રંગ રશે શેવો;
ત્રીભાવન તીરથ નહી એવો, વીમલગેરી રંગ રશે શેવો. ૧
ગેરીસાંગા એક દગ ભરીએ, કાડ હજાર ભવંતરીએ;
સંચા પાતિકડા હરીએ,

વીમલ૦ ૨

અમરીત પદ વરવા આપા, પાડવ પંશુહા મુનીરાઆ;
શંએગેરી મુગતી પાપા,

વીમલ૦ ૩

જાત્રા વિના ભોજન ન કરે, સુરશાની અભિગ્રહપુરે;
પુરવ ભવે શું શોક હરે,

વીમલ૦ ૪

ખટગાશી જીન ધ્યાન ધરે, શુકરાજા નિજ રાજ વરે;
શેત્રુજઅગેરી નામ કરે.

વીમલ૦ ૫

સંઘવી પછ સંઘ લેઈ ચાલે, શીધાચલ પંચશનાત્ર કરે;
શીરપર રાપણ દુષ ઝરે.

વીમલ૦ ૬

ગુર ઉપદેશ વચન વાશી, મુંખાઈઅંદર રહેવાશી;

સુરનર ગાવે શેખાશી.

વીમલ૦ ૭

અમીચંદ શાકરચંદ તણા, કળીજીગમાં કલપ વૃક્ષ ખન્યા;

ઉપગાશી તર છાય ધણા.

વીમલ૦ ૮

શેઠ મોતીશા ધનરાસે, પુરે દીન દુખીઆની આશે;
કલકતા વળી મદ્રાશે. વીમલ ૦ ૯

દરીઆ માંછી કાઝ ધણા, મોન દેશ વિલાત શુણા;
શેઠ મોતીશા નામ તણા. વીમલ ૦ ૧૦

કુંપરપડે ખીમચંદભાઈ, ઈંદ્રજયતશુ હુંકરાઈ;
પુરાણ પરભવ સુ કમાઈ. વીમલ ૦ ૧૧

શીખગેશ ઉપર ટુંક તણી, શેઠ મોતીશાને હુંશ ધણી;
શી શુભ વીર વચન સુણી. વીમલ ૦ ૧૨

~~કાવ્ય ૨ આંબળમે તું મજની મોરી રજની કિયાં~~

રમી આવીછરે, એ દેશી.

સંવત અઠારમે આઠાશી માંહે, શીખગેશ શીખરવી ચાલેછરે;
કુંડાસરને ખાટો મોટો, શેઠજી નખણે નીહાલે મનને મોનેછરે
અંતર નખણાનિહાલે મનને મોનેછરે. ૧

ભવગરતાં પુરાણને હેતે, ખાંત મહુરત ત્યાં કીધુંછરે;
સરસરપાવ ધણા જામકને, દાન અતુલ્ય ત્યાં દીધું મન ૨

ચોથે આરે બહુ ધનવંતા, પાણ નવી ખાટો પુરાવ્યોછરે;
આ કાળે મોતીશા શેઠે, કનક રૂપેએ ભરાવ્યો મન ૩

તે ઉપર જમ્ય ટુંક ખતાવે, મધ્યે એતપ વીશાલાછરે;
આનુ આનુ એત ધણ છે, જંબુ તરે પરિવાર મન ૪

દેવવદેવ પુકરીક પ્રમુખની; પડીમા તણસે જાણીછરે;

નગી ભરાગી ચીત ઉદાર, વિધીશું શાસ્ત્ર પ્રમાણ. મન ૫
 અંજનસલાખા પરમુખ શામગી, મેલવતાં ગુરૂ સંગેજર;
 નવલાખ પાણી તીથસેસ રૂપેયા, ખરમાણા મનરંગે. મન ૬
 અમરચંદ્ર ખીમચંદ દમાણના, શેઠજી આગે પ્રધાનોજર;
 ભાઈ અનોપચંદ દોઅ સહોદર, અવસર ઉચીતના નાણ. મન ૭
 મોટા મંદીર પાસે ડેહરે, તે પાણી શિખર કરાવે જર;
 ધર્મનાથ આદે બહુ પડીમા, સુંદર તેહ ભરાવે. મન ૮
 શશી મંડળ ફરતા ગ્રહમંડળ, તામ જીવ ચેત પ્રભુરાજર;
 શેહેશગમે કાશીગર કામે, લાગે ઉઠી સવાર. મન ૯
 કલ્યાણજી કાલાનજીનો નંદન દાપચંદ ગુણ પ્રભુમેજર;
 એ દુકં પાછળ દુકં કરાવે, શેઠ મોતીશા હુકમે. મન ૧૦
 તાણુઆમાં મહુરત લીધું, અંજનસલાખા કેરંજર;
 શી શુભ વીર જીનેશ્વર ભગતે, ઉલસીત ચીત ભયેર મન ૧૧

કાલ ૩. અનીઆરે વાલોજી વાયછે વાંસલીરે

એ દેશી.

અનીહારે શેઠ સભઈ કર સંધનારે, તે સાંભળી દેશવીદેશ,
 લોક સન્ને ધણા સંધમારે, અનીહારે દેવ ધણા દેવ લોકમારે
 શેઠના ગુણ ગાપ વિશેષ, લોક સન્ને ધણા સંધમારે. ૧
 અનીહારે કાક્ષણતા ગુણ શેઠનારે, પારસસમ સ્વર્ગે ગઈ
 લોક ૨ અનીહારે કાક્ષણતાપણ આપણરે, નહીં થોપે એમ

દીલ ધાપ લોક ૦ ૪ અનીહારે સ્વર્ગે શેઠને નુતરવારે, કરે
 પાવન અમ ધર આજ લોક ૦ ૪ અનીહારે ગામ ગપા સુ
 તા ભગશેરે, રૂપે વણશે ધરના કાજ લોક ૦ ૫ અનીહારે
 ખીમચંદ ભાઈને શેઠજીરે, દીપ્તે હેત શીખામણ સાર લો
 ક ૦ ૬ અનીહારે પુત્ર સવાઈ પુન્યે હજારે, કુળ દીપકછો
 નિરધાર લોક ૭ અનીહારે સંઘવીપદ ધરી સાચવોરે, પ્રતિષ્ઠા
 સંધ હજુર લોક ૦ ૭ અનીહારે ગુર ભગતી ગુણ દાનથીરે;
 કાઠે જો દાલીદ્ર દુર લોક ૦ ૮ અનીહારે પત્ર લખી પેટી
 થવોરે, તે માંહી સરવે વીચાર. લોક ૦ ૧૦ અનીહારે ભા
 દરવો ખાણુંઆ તણીરે, શુદ્ધ પડવેને રવિવાર. લોક ૦ ૧૧
 અનીહારે મહુરત લેઈ શીખાવીપારે, કાંઈ શેઠ સ્વર્ગે મો
 જાર લોક ૦ ૧૨ અનીહારે મોતીશાજી મરણ ગપારે, ઐમ
 આલે તે લોક ગમાર. લોક ૦ ૧૩ અનીહારે ખીજે દીને શશી
 ઉગીઆરે,, જોવા ખીમચંદભાઈ દેદાર. લોક ૦ ૧૪ અની
 હારે સંજન જે સુખીયા પપારે, નવી ધરવો શેઠ લગાર.
 લોક ૦ ૧૫ અનીહારે વણ તે માસ વીતી ગપારે, જનકા
 ગમ છોડી હાથ લોક ૦ ૧૬ અનીહારે અમરચંદ સમજા
 વતાંરે, જખ આવે માગશર માસ લોક ૦ ૧૭ અનીહારે
 ઉજલી તીજે કંકાતરીરે, લખી દશ દશ મોજાર લોક ૦ ૧૮
 અનીહારે પાપ તણી શુદ્ધ સાતમેરે, કાંઈ દેરા દીધા આ
 હાર લોક ૦ ૧૯ અનીહારે ખીમચંદ ભાઈ હરતી ચઢ્યારે,
 કરે ટાપીવાળો સરપાવ. લોક ૦ ૨૦ અનીહારે શી શુભ વી

૨ મંડળીકનારે, હોય શબ્દ શુકનના ભાવ લોક ૧૨

ઠાલ ૪ તોરણ આઈ કચું ચલેરે, એ દશી.

સંધવી હરતી શીરે ચઢ્યોરે, વધાવતી વરનાર સલુણા;
 હેરાસર આગે કરીરે, દેરા દીપા પુર ખાહાર સલુણા;
 રંગ રશીલા સાંભળોરે, સંધની શોભા અપાર સલુણા.

રંગ ૧ આંકણી

પાછછ કોરટના ધણીરે, દીએ પરમાણસ નુર સલુણા;
 હુકમ શેઠ ખીમચંદનોરે, રાજ રહે હજુર સલુણા; રંગ ૨
 સંધ લેધ શીખાચરે, ઉતરીઆ નધ ટેક સલુણા;
 પોશ વદી પડવે દીનેરે, વંચા જીન કરી ભેટ સલુણા. રંગ ૪
 હેરાં તંબુ કચેરિયોરે, દેખી દેવ વીમાન સલુણા;
 કુંપની ખાહાદુર વાવટોરે, વાલિંત કુરકે નિશાન સલુણા, રંગ ૪
 રાજ નગરના સંધવીરે, શેઠ હિમાભાઈ આપ સલુણા;
 મોહાટા નાનાં સંધવીરે, તે પાણ ભેળા ધાપ સલુણા રંગ ૫
 સોરઠ કછ હલારનારે, ગુજરાતી ગોલવાડ સલુણા;
 પુરાણ દક્ષણ માળવીરે, મરૂધરને મેવાડ સલુણા રંગ ૬
 સંધ સવા લાખ આશરેરે, સંજન એક હજાર સલુણા;
 કરી મંડપ પરધાવતારે, પટીમા પાંચ હજાર સલુણા રંગ ૭
 માતા દીવાળી ખાઈનેરે, દેખી હરખ ન માપ સલુણા;
 પુત્ર વધામણી શેઠનેરે, દેવા સ્વર્ગે સધાપ સલુણા, રંગ ૮

શેઠ મોતીશા સાંભળીરે, શાહાજી કરે તતજવ સહુણા;
 શાલીભદ્રને પુરતારે જમ ગોભદરહે દેવ સહુણા રં ૦ ૯
 ખોંખ પ્રતિષ્ઠા અંજનેરે, મુહુરત લીઓ શીકાર સહુણા;
 માહામાશેજ્ઞેશી દીઓરે શુદ્ધશમી પુષ્પવાર સહુણા રં ૦ ૧૦
 તપગછ ખડતર સાગરેરે, સુરવર ત્રણ મીલાપ સહુણા;
 વદ દશમીજળ જલારે, તિરપના જળ લાપસહુણા રં ૦ ૧૧
 જમમ મગી એક દેવતારે, મંડપ ખોંખ મુહાપ સહુણા;
 દવાદશી કુંભ યાપણારે, રાતી જગા નીત યાપ સહુણા રં ૦ ૧૨
 મીકળ આદે પ્રભાવનારે, દેતા નવ નવી ઓળ સહુણા;
 શેરુશગમ દીવા જગમગેરે, લેતી વીરવા વીજ સહુણા રં ૦ ૧૩
 પુજન નંદ વરતનુરે, દીશે વીરશે ખળીદાન સહુણા;
 અહીંગપાલની યાપનારે, મંત્ર કરી અહવાન સહુણા રં ૦ ૧૪
 ખીમઅંદ ભાઇના સંવનેરે, સાનીધ કરજો દેવ સહુણા;
 શીશુમ વીરને આશરેરે, સુખ લીલા નીત મેવ સહુણા રં ૦ ૧૫

હાલ ૫.

ગ્રાથે દીને યતરપાળનેરેલોલ, શાશનની રખવાળનેરેલોલ;
 ગ્રામઠ ઇંદ્રને નોતરચારેલોલ, ખાહાર ભુતલ ખળી ખાકલારેલોલ
 પુજ કરી શીલ અકનેરેલોલ, વીશ સ્થાનક પંચમે દીનેરેલોલ.
 શેઠ શેઠાણી રૂં મનેરેલોલ, ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી છો દીનેરેલોલ
 મવનકલ્પણક સામ્યવેરેલોલ, સ્વર્ગે પછી ધર ભલેરેલોલ;

ચૌદ સુપન રાત્રીશીરેસોલ, સુપન પાઠક રૂળ ઉચરેસોલ ૩
 જન્મ્યા પ્રભુની વધામણીરેસોલ, સંધવી ઇંદ્ર દીપ્તે ધણીરેસોલ
 છપનાદીગ કુમળી નમેરેસોલ, રાતે ઉત્સાહ દીન સાતમેરેસોલ; ૪
 કેળ ધરે નવરાવતીરેસોલ, પુણ્ય ઘેર પધરાવતીરેસોલ;
 ભેટ કરી ગુણ ગાયતીરેસોલ, રાશ રમી ઘેર જાવતીરેસોલ. ૫
 આઠ ઇંદ્રાણી આપતીરેસોલ, હાથમાં લેઈ કુંડાવટીરેસોલ;
 ખીંચ નવા સંગાપશુંરેસોલ, તિલક કરે નીલ હાથશુંરેસોલ. ૬
 ઇંદ્ર ચોરાઠ હવે મહાપારેસોલ, ખીમચંદભાઈ ધરે આવીયારેસોલ
 શોહમ ઇંદ્ર મુગટ શીરેસોલ, હસ્તી શીર ચમર હલેરેસોલ. ૭
 ઇંદ્ર ધણી મુશરે જડચારેસોલ, ચારથ રથ ધોરે મહાચરેસોલ;
 પાલખીએ મેના ધણીરેસોલ, શાજન કેરી નહી માણીરેસોલ
 રાગ તાન ધણી જાતનારેસોલ, વાજાં તે વાગે વીલાતનારેસોલ
 વરધોડો મારગ સંચરચરેસોલ, મંડપમાં જઈ ઉતરચરેસોલ; ૮
 મેરે શીહાણ બેશીઆરેસોલ નાથને જાણે નિવેશીયારેસોલ;
 ઇંદ્ર ચોરાઠ નમન કરેરેસોલ, પછે હીમાભાઈ જાણે ધરેરેસોલ.
 શેઠ ખીમચંદભાઈ ગંગા જળેરેસોલ, નાથ શીર ઠળશા હળેરેસોલ
 વ્રથી કનક કુશમે કરેરેસોલ, ઇંદ્ર ગયા ઘેર ઠાઠમારેસોલ;
 શનાત્ર અઠોતરી આઠમેરેસોલ, દેવત પડીમા ચરેરેસોલ;
 દેવ બળીએ આપતારેસોલ, બાળ કીડા નિશાળનારેસોલ;
 ઉત્સવ રંગ વધામણીરેસોલ, જોવન વપ પ્રભુ પામતારેસોલ;
 શી શુભ વીર પરાજીવતારેસોલ ૧૩

હવે વિવાહ સામગરી મેહેલારે, એ દશી.
હવે વિવાહનો વરઘોડારે, ભયો વર કન્યાનો જોડારે,
સાજન શાખલા સાથેર, રાગણ દીવો મુઘી વહુને હાથેર

જયવંતાળ ૧

એમચંદભાઈ પ્રભુ કર ધરીઆરે, અમરચંદ ઘેર ઉતરીઆરે
ચોરી પુખી નરી વહુ લાવ્યારે, વરકન્યા ત્યાં પ્રણાવ્યારે જ.
માંડો માંડો વસ્ત્ર ધરાણારે, વરકન્યાને નજરાણારે;
દાઝ પસે ધવળ ગવરાવેર, પછી મંડપ ધર પધરાવેર. જ,
રાજભાર ધરી કર લીલારે, શોકાંતિક દિક્ષા વેળારે,
પ્રભુ હુકમ લેઈ બહુ માનરે, શેઠ દેતા વરશીદાનરે. જય.
નવમો વરઘોડો સારરે, લેઈ પંચ માહાવરત ભારરે;
શેઠ ઈંદ્રતણો અવતારરે, જીન ખંડ ઠવે દો શાળારે, જય.
બિંબ કેસર સુગંધરે, દશમે દીન કુંકણ ખાંધીરે;
મુર મંત્ર પવિત્ર સુરંગીરે, મીઠળને મરડાસંગીરે. જય. ૬
પીઠીઠા ધુપ દીપક સેણારે, બળ બાકુલાને પાણીરે;
સઘજે નાખી પરતે કેરરે, કેસંખી વસ્ત્ર ઢાંકેરે. જય. ૭
ચૈતવંદન વસ્ત્ર ઉઘાડીરે, અધિષ્ઠાત્રક થાપના કાઠીરે;
ધીર લગ્નને વાસ્તે બળીએરે, શુભ અંજન શોવન સળીએરે
દશમી બુધવાર જગીશરે, ઘડી ખૂરને પણ એકવીસરે;
કરે અંજન નયન વીશાળારે, જોતી પ્રગટ પઈ તે વેળારે જ.
મુળ નાયક આદિ ધારીરે, પૂજાણ કરે તે આરે રાણીરે;
દેવ મંગળ વાંચ વાંચરે, સહુ બિંબને શેઠજી પુજરે જ.

ઠંડપાણીક પંચ મુહાવોરે શીવ મુંદરી તિલક વધાવોરે
અમીતરી શનાત કરાવોરે શુભ વીર વચન રક્ષ ગાવોરે, ૧૦

ઠાણ ૭ એક સમે શામળીઆણ એ દેશી.

મંડા ઉભા એમ કહે મન મોહનજી, કાંઈ મંધવી મંધવન
હાપ, મનકું મોહુંરે મન મોહનજી, ભવોભવ સરણ તુમારકું
મન મોહનજી, આદિશર અગને હાપ મન ૧

જન્મ ચક્રણ અમે માનશું મન ૦ જીન મંડળી મુખડાં દે
ખ મન ૦ ભુખાણ આગર છત્રશું મન ૦ પ્રભુ આગળ ભે
ટ વીરેશ મન ૦ ૨ સમોવસરણ વાનગી મન ૦ શીખરેરી
ઉપર મેં કિધ મન ૦ ત્યાં સાહિબને પધરાવિયા મન ૦
પ્રભુ આગળ ભેટ વીરેશ મન ૦ ૩ અમરચંદ ધન વાવરે
મન ૦ રાજ મંત્રી સમજાણા મન ૦ પ્રભુ નોતરી ઘેર આ
વિયા મન ૦ ઉપર ઉત્સવ મંડાણ મન ૦ ૪ માહા વદી ખી
ને રથાવિયા મન ૦ મુળનાયક રીખભ જીજાંદ મન ૦ પુડરીક
ગણધર સન મુખે મન ૦ આનંદી તે શેઠ ખીમચંદ મન ૦
વિમળ વશી ખડતર વશી મન ૦ છીપાવશી ત્રીજી ભાણ
મન ૦ પ્રેમાવશી ચોથી ભલી મન ૦ મોતી વશી મંડાણ
મન ૦ એ વશી છે પંચમી મન ૦ જીમ પાંચ ગ્વાન વિશા
ળ મન ૦ વખત વશી છઠી ભલી મન ૦ ખાળાવશી સાતમી
સાર મન ૦ ૭ શાકરચંદ પ્રેમચંદની મન ૦ કુંડપાસની કુંડ

વિચાર મન૦ કુંડાશન મકેશરી મન૦ પંચમી વકાસહી રખ
 વાળ મન૦ ૮ સ્વામી ઉત્સવ બહુ કર્યા મન૦ ધન ખરચ
 લખ્યું નહી જાય મન૦ ગરૂ પથરામણી બહુ કરી મન૦ પૂ
 જાદિક શનાત્ર ભણાય મન૦ સંધમાલ શુદ્ધ ફાગણ મન૦ યુ
 ધ ખીજ ઉત્સવ થાય મન૦ આ જગમાં આવારતા મન૦
 કંઈ પડછો નવી દેવાય મન૦ ૧૦ તાલ પજાદિક તીરથે મ
 ન૦ વંદી વળીયા નીજ ઘેર મન૦ પુન્ય કરીને અવતરીયા
 મન૦ આગળ પુન્ય ખાંધે એહ મન૦ ૧૧ તીરથ રૂપ એ
 સંધ છે મન૦ ભગવતી સુત્રે એ પાઠ મન૦ ગુણવતના ગુ
 ણ એમ સુણવા મન૦ આ સંધનો દેખી ઠાઠ મન૦ ૧૨
 એમાવિજય જશ ગુરૂ તણા મન૦ શી શુભ વીરવિજય મુની
 રાજ મન૦ પ્રભુસે મગન સદા સુખી મન૦ કહુ વિરવિજ
 ય માહારાજ મન૦ ૧૩.

રાબુલના પાર મહીના

મધુપિંડુ સમો સંસાર મુઝાના માલતાં, સંસાર સુખી આણગા
 ર જીવિયર બાલતાં. આંકણી

સખી તોરાણ આધ કંથ ગયા નિજ મંદિર, જોને નજર
 મેળાવો ક્રાંધ તે મુજ સાંભર; ઘેર લાવંતા ઝાલી હાથ હું
 હેઠી ઉતરી, પણ કરી વરધોડો આજ છખીલે છેતરી મ.

ગા. ૧ સખી સાર કહું અવદત વિલેગી ફુપી તણા, ફ
 નીપામાં ફરીજન લોક હાંસી કરે ધણા; મીઠી લાગે પરના
 વાત, અગન પગ ના લહે, કેહેના મોભ ચુવે કેનાં નેવ તે
 મુખ ના કહે મ. ગા. ૨ સખી આવણ છો મેહેલીર મ
 હીઅરીઆ તજે, છો છટકી વારધી વેલ વાળી ના વજે;
 કામ કરતી ફરતી ધરતી ઝરતી વાદળી, ગયો આવણ આ
 સ નિરાસ રાજુલ એકલી. મ. ગા. ૩ સખી ભાદરવે ભ
 રમાર વિના કેમ રીજ્યે, વીર હાનલ ઉઠી જાલ પુઆ
 વિના હાજ્યે, ફળ પાકપાં કરણસ સાર ના ખાઈ ખેલીએ;
 હોત ફુપના દાહાડ એ ચાર આધેરા-હેલીએ મ. ગા. ૪
 વણે આસો માસે સેવ સુંવાળી સુખડી, ગપા હશે હસરાના
 દન દીવાળી ઢૂકડી; સખી લાંધણ કરીએ લાખ મારસન
 વી ભોજના, રંગ તાનને નાટક સાર પીઉ વિના પપ્પના;
 મ. ગા. ૫ માસ કારતકે કેલ કરે નરનારી ખાગમાં; જોને
 માસે ટમુકે ટાઠ કુમારી રાગમાં; જોના વાલમ ગપા વિદેશ
 સંદેશા મોકલે, મારે ગામ ધણી ધર વાટ; વશે પિયું વેગજ
 મ. ૬ સખી માગસર માગણનારે મનોરથ પુરતાં, મને મે
 લી ગપા ખાજે વેશ અપુર ગુણ ચુરતાં; સખી કાઠરે સંદે
 શા લેઈર આવે આજ મુજ કને, તેને દર્જીરે માતનકા હારે
 અમુલખ ભુષણ. ગા. ૭ પાપ માસે પોતાની છોડી શિખા
 જે આલીપાં, વાહાલેસર વિના વેરણ રાત સુના મેહેલ મા
 લીપાં; જાપ જોખનિયું ભરપુર અરણ જોમ માલતી; જોના

પેઉ ગયા પરદેશ દુખે દીન કાઢતી, મં ૮ પેઉ માહા મા
 સે મત જાઓર હિમાજો હાલશે, રઅણી એક તે વરસ
 સમાન વિન્નેગે સાલસે; લંકાયા સીતા ખટ માસ રામ ઘે
 ર લાવિયા, એવા વહી ગયા સાતે માસ પ્રિતમ ઘેર ન આ
 વિયા, મં ૯ હલકારા હસંત વસંત આકાસેથી ઉતરચો, મા
 નુ કુંગુણ સુરનરરાપ મળીને નુતરો; હુણી એલે ગોપી ગો
 વીંદ હમુ ઘેર આવતી, અલીકેસુ જંપાપાત વિન્નેગે માલતી
 મં ૧૦ સખી અધતરે મંત પછી વીછોહી વાલમે; આવા
 દુખના દાહાકા કેમ જાપ ઉજે રવી આપમે, આંખ મીઆપ
 ને મળી જાપરે ઉધારે વેગજો, શામળિયો સીધ રવરૂપ સ
 પેઉમાં આગજો મં ૧૧ રમે હુંશ જુગલ શુક મોર મકો
 ર સરોવર, નિજ નાથ સહીઅરની શાપ સુખે રમે વણ
 ઘરે; મુખ મંજરી આંખા ળગરે કોપલ ટઉકતી, સખી વા
 મમાં વીત્યો વસંત રૂએ રાજેમતી, મં ૧૨ સખી વધશા
 એવન માંહીરે હિંચોજે હિંમતા, કદલી ફુલ ઘર પીછાપ ખુશી
 થી નામતાં; સરોવર જળ કમજે કેલ કરંતારે રાજવી, મુજ
 સરખી છખીલી નાર લગન લેધ લાજવી, મં ૧૩ જોક મા
 સે જુલમતા તાપ તપંતાં જુતલા આઠ માસનો મેધ વિન્ને
 ગ ખજે તર કુતલા; પશુ પંખી વિશાખા ખાધરે સિતળ છા
 યા તર; મારે પેઉ વિના નહી વિશ્રામ નાતીનેરે નોતરે, મં
 ૧૪ સખી આવીઓ માસ અશાડ ભરે જળ વાહળી, ગરબ
 વર ટહુકે મોર ઝમ્મુકે વીજળી; વરસાતે વસુધા નવ પલવ હ

રિયા ધરે, નદી નાજે ભરીઆં નીર બપધાઓ પીઉ પીઉ ક
 ર મં ૧૫ યોગાસે કરે તરે માલ રમંતા પંખિયા, એમ
 પિત્તારે બાર માસ પ્રીતમ ઘેર ના આવિયા, આવણુ છઠે
 દયામી ગયા સેહસાવને, લેઇ સંજગ કેવળી થાપ દીન પં
 આવને મં ૧૬ નેમ મુખથી રાજુલ નવ ભવ નેહ નીહા
 જતી, વંદાગ સુધારસ લીન સદા મન વાલતી, કાલંતરે ને
 મ દયાજે તીહાં દયાનાદર્ષ, પ્રભુ હાથ સાહેલી સાથ રાજુલ
 દીક્ષા લેઇ. મં ૧૭ લેઇ કેવળી કરી પરી સાથ બેઉ જુગતે
 બધા, બેતી પ્રીત સાંઘી અનંત ભાગે ભજા થયા; શુભ વીર
 વીજય મુખ લીન મગન વિશેષતા મં ૧૮

નેમનાથનો શલોકો

સરસ્વતી માતા તમ પાએ લાગું દેવ ગરૂતણીઆતા મારું;
 જીભા અગ્રે તું બેસજો આઈ, વાણી તાણીતો કરજો સવાઈ
 આધી પાછો કાઢ અક્ષર થાવે માફ કરજો ને દાશ કાંઈ
 ના આવે, તગણુ સગણુને જગણુના કાઠ, તે આદે દર્ષ
 ગણુછે આઠ, ક્રીયા સારાને ક્રીયા નખેદ તેનો હું નવી જાણું
 જીકારથ ભેદ, કવીજન આગળ માહાશી શી મતિદાશ ટાળજો
 માતા સરસ્વતી, નેમજ કેરા કહું શલોકો, એક આતેથી માં
 ભળજો લોકો; રાણી શીવદેવી સમુદ્રરાજા, તે કુળ આંખા

કરના દીવાળ ૪ ગર્મે કારતક વદ પારશે રહ્યા, નવમ
 શવાક આઠ દીન પપ; પ્રભુજી જન્મ્યાની તારીખ જાણું
 આવણ શુદ્ધ પાંચમ ત્રીજા વખાણું; જન્મ્યા તણીતો નેખ
 તો વાગી, માતા-પીતાને ક્રીષા વડ ભાગી; તરીઆં તોરણ
 બાંધ્યાં છે બાહાર ભરી મુગતાકુળ વધાવે નાર. ૭ અનુક
 મે પ્રભુજી મોટરા પાપ કીડા કરવાને નેમજી જપ; સર
 એ સરખાં છે સંગાયે છોરા, લટકે બહુ મુલા કલંગી તોરા
 રમત કરતા જપ છે તીહાં દીઠી આયુષ્કાળા છે જીહાં; નેમ
 પુછેછે સાંભળો ભાંત, આતે શું છેરે કહીને વાત, તાર
 સરખાં સંકુ બોલ્યા તીહાં વાણ, સાંભળો નેમ મતુર સુખાણ;
 તમારો ભાઈ કરનજી કહીએ તેને બાંધવા આયુષ્જ્ઞેષ્ય;
 શંખ ચક્રને ગદાએ નામ બીજે બાંધવા ઘાલે નહી હામ;
 એવો બીજે કાઈ બળીએ જ્ઞે પાપ, આવા આયુષ્કે
 જી બંધાય; નેમ કહેછે ઘાલું હું હામ; એમાં ભારે શું મો
 હું છે કામ; એવું કહીને શંખજી કીષો પાતે વગાડી નાદજ
 ક્રીષા; તે ટાણે મોહોટો થયો ડમ ડોલ; સાહેરનાં નીર મઠ્યાં
 કસોલ, પરવતની ટુંકો પડવાને લાગી, હાથી ધોડાતો જપ
 છે ભાગી; અબજી નારીએ નવ લાગી વાર, છુટ્યા નવસરા
 મોતીના હાર; ધરા-પુજીને મેઘ ગડગડીએ, મોટી ઇમારતો
 વુટીને પડીએ; સહુનાં કાળજાં કરવાને લાગ્યાં, સ્ત્રી
 પુરૂષ જપ છે ભાગ્યાં; કરન બળભદ્ર કરે છે વાત, ભા
 ઇ શો પપો આતે ઉત્પાત, શંખ નાદતો બીજે નવ પાપ

હુવો બળીઓ તો કાણ કહેવાય; કાણો અખર ન આતે
 શું થયું, ભાગ્યું નગર કે કાંઈ ઉગરીયું, તે યાજી કમ પા
 ગ્યા વધાઈ, એંતો તમારો નેમજી ભાગ; કમ પ્રછેછે નેમને
 વાત ભાઈ શો ક્રીષો આતે ઉતપાત, નેમજી કહેછે સાંભળે
 હરી, મેંતો અમરતી રમત કરી; અણુજી બળ દીકું નાનું
 કે વેસે; ફરનજી જાણે રાજને લેશે; ત્યારે વિચારયું આદિ
 મોરારી, એને પાણીયું સુંદર નારી; તારે બળ એનું ઓ
 ધુંજ થાય; તો તો આપડે આહું રહેવાય, એવો વિચાર મ
 નમાં આણી, તેણી લઈમીજી આદિ પટરાણી; જળકીડાક
 રવા સરવે જાઓ, નેમને તમો વિવાહ મનાવો; માલી પટ
 રાણી સરવે સાંજે, આજો દેવરિયા નાવાને કાજે; જળકીડા
 કરતાં બાલ્યાં રક્ષગણી, દેવરિયા પરજી છાંબીલી રાણી; વા
 હા નવ રહીએ દેવર નગીના, લાવો દેરાણી રંગનાભીનાં;
 નારી વિના તો કુખ બહુ છે ધાકું, કાણ રાખશે બાહાર ઉ
 ધાકું; પરજ્યા વિના તો હવે કેમ માલે, કરી લટકાને ધર
 માં કાણ માલે, ચુલો ફુંકશે પાણીને ગળશે, વેહુલા મોડા
 તો ભાજન મળશે, ખારજી જાશે અટકાવી તાણું, આવી
 અમુરા કરશે વાળુ, દીવાને બતી કાણજ કરશે, લીપ્યા વિ
 નાં તો ઉચેરા વળશે, વાસાણ ઉપર તો જાહી આવે તેજ,
 કાણ પાપરસે તમારી સેજ, પ્રભાતેલુઓ ખાખર ખાસો; દે
 વતા લેવા સાંજે જાશે, પટની વાતો કાને કહેવાશે, તે દી
 ન નારીનો ઓરતો પારો, પડજા આવીને પાછા જી જાશે;

દેશ વિદેશ વાનો ખહુ થાશે, ૨૫ મોટાના છોડ નાનેથી વ
 રીયા, માંડે કહ્યુ તો માનો દેવરીયા, ત્યારે સતભામા ખોલ્યાં
 ત્યાં વાણ, સાંભળો દેવરીયા ચતુરસુભાણ; ભાભીને ભડસો
 નાસીને જશે, પરણ્યા વીના કોણ પોતાની થાશે, પહેરી એ
 ઢીને આંગણે ફરશે, ઝાઝાં વાનાંતો તમને કરશે ૨૭
 ઊંચાં મન ભાભી કરાં કેમ શેહેશે, સુખની દુખ વાતો
 કોણ આગળ કેહેશે; માટે પરણીને પાતળીયા રાણી,
 હુંતો નહીં આપુ નાવાને પાણી. ૨૮ વાંઢા દેવરને વીસવાસે
 રહીએ સધા વાહાલામાં હલકાંજ થઈએ, પરણ્યા વિનાતો
 સુખ કેમ થાશે, સગાને ઘેર ગાવા કોણ જાશે ૨૯ ગણેસ
 વધાવા કોને મોકલશે તમે જાશેતો શી રીતે ખલશે; દેરાણી
 કેરો પાડ જાનીસુ, છોડે થાશેતો વીવાહ માણીસુ. ૩૦ માટે
 દેવરીયા દેરાણી લાવો, અમ પર નથી તમારો દાવો; તારે
 રાધીકા આંધેરાં આવી, ખોલ્યાં વચનો મોંદુ મલકાવી. ૩૧
 શીવાતો કરે સરવે સગી, નારી પરણવી રગત નથી; કા
 પર પુરશનું નથી એ કામ, વાવરવા જોઈએ ઝંઝિરા દામ.
 ૩૨ ઝાંઝર નપુરને ઝીણી જવ માળા, આણવટ વીધુવા ઘા
 ટે રૂપાળા; પગપાને ઝાંઝી ધુધરીએ જોઈએ, માટે સાંકળે
 ધુધરા સોઈએ. ૩૩ સોના ચુડીએ ધુધરીના ઘાટ, ઘલા
 અંગુડી અરીસા કાઠ; ધુધરી પાંચા વાંક સોનેરી; અંદન
 ચુડીની ભાત ભડેરી. ૩૪ કલ્લી સાંકળા ઉપર શીહ મોહો
 રા, મરકટ ખહુ મુલા નંગ ભડેરાં; તુળશી પાટીયાં જડાખ જો

૪૫ કલ્પી સોહીએ ધુ
 ધડાળી, મનડું લોભાપ મુમણું ભાળી; નવસર હાર મો
 તીની માળા, કાને ટંડોણ સોનેરી ગાળા. ૩૬ મમકણીઆં
 જોઈએ મુલ કાઝાનાં, જીણાં મોતી પાણી તાળનાં; લીલાવ
 ટ ડીલી શોભે બહુ સારી, ઉપર દામણી મુલની ભારી. ૩૭
 ચાર ચુંદી ધરચોળાં સાડી, પીલી પટોળી મુલની ભારી,
 ખાંટ ચીરડીઆ કશળી જોઈએ, દધરા દીવાળી પેહુવા જો
 ઈએ, ૩૮ મોઢા મુલના કમળા કેહવાય, એવડું નેમથી પુ
 રું કેમ થાય; માટે પરણ્યાની પાડે છે નાપ, નારીનું
 પુરું શી રીતે થાય. ૩૯ ત્યારે લક્ષ્મીજી બાલ્યાં પટરાણી,
 દીપરના મનની વાતો મેં જાણી; તમારે વેણ માંચે ધરીશું,
 બેહુનું પુરું અગો કરીશું. ૪૦ માટે પરણીને અનોપમ ના
 રી, તમારો ભાઈ દેવ મોરારી; બત્રીશ હજાર નાર છે જોને,
 એકનો પાડ અડસે તેને. ૪૧ માટે રૂદ્રીએથી રીકર ટાળો;
 કાકાજી કેરે ધર અજવાળો; એવું સાંભળી નેમ તાંહાં હસી
 આ; ભાભીના બોલ રૂદ્રીઆમાં વશીયા ૪૨ તાંહાંતો કણ
 ને દીવી વધાઈ નીચે પરણીને તમારો ભાઈ; ઉચ્ચેન રા
 જા ઘેર છે બેઠી, નામે રાજુલ ગુણની પેઠી. ૪૩ નેમજી
 કેરો વિવાહ તાંહાં રીધો, શુભ લગ્નનો દીવસ લીધો; મંડ
 પ ઘાલ્યા કળણજી રાય; નેમને નીત્ય કુલેકાં થાય. ૪૪ પી
 ઠી ચોળેને માનની ગાય; ધવળ મંગળ અતી વરતાય; તરી
 આં તોરણ બાંધ્યાં છે બાહાર, મળી સોહાસણ નેમને ગાય

૪૫ જન સમર્થ કરે ત્યાં સારી, હલખલ કરે દેવ મોરારી;
 વહુ આરૂંવાતો, કરે છે ધાને; નહીં રહીએ ઘેર જઈશું જનને;
 ૪૬. છપનકોઠે જાવનો સાપ; ભિજા કરનને ખળભદ્ર જા
 ત; મડીઆ ધોડલે મેના અસ્વાર, સુખપાળો કરા લાલે ન
 હી પાર. ૪૭ ધોડલે મોરારી ખગીઓ ખહુ જોડી, મેના
 ગાડીઓ જોતડીઆ ઘોડી, ખેડા જાવ વેઠ વાંકડીઆ, સો
 વન મુગટ હીલે જડીઆ, ૪૮ કડાં પુચીઓ ખાળુખંધ
 કરીઆ, શાળો દોશાળો ઓઢે છે રશીયા; છપનકોઢી તો ખ
 રાખીઆ જાણું, ખાળું જાળું જાળું આ કટલા વખાળું. ૪૯ જનડી
 શોભે ખાળુડે વેશે, બીવેકે મોતી પરાવે કેશે; સોળ શાળુગાર
 ખરે છે અંગે, લટકે અલખેલી માલે ઉછરંગે. ૫૦ લીલા
 વટ ટીલી દામણી ચળકે, જોમ વીજળી વાદળ ચળકે; અંદ્ર
 વડની જાધા જો ને જાળી, સીલંદી જો નાગ શી વેળી. ૫૧
 રથમાં ખેશીને ખાળક ધવરાવે, ખીજ પોતાનું આર સમરાવે;
 એમ અનુક્રમે નાર છે જાજી, ગાય ગીતને ધાપ છે રાજી;
 પરકોઠ કહે ધન રાજુલ અવતાર, નેમ સરખો પામી ભરપાર;
 કોઈ કહે પુન્ય નેમનું ભારી, તે પછી મળીયા રાજુલ નારી
 એમ અન્યોઅન્ય વાદ વદે છે, મોહાડા મલકાવી વાતો કરે
 છે; કોઈ કહે અમો જઈશું વેહેલી, ખળદને ધીતો પાઈશું પ
 હેલી, ૫૪ કોઈ કહે મારા ખળદ છે ભારી, પોહાંચી ન શ
 કે દેવ મોરારી; એવી વાતોના ગપોળા માલે, પોત પોતના
 મગનમાં માહાલે. ૫૫ ખોહાતેર કળાને બુધ વિશાળ, નેમ

નાહીને ધર શણગાર; પહેળી પીતાંબર જરકશી જામો, પા
 સે ઉભા છે નવસાનો મામો ૫૬. નાથ મુગઢ હીરલે જડી
 ઝો, બહુ મુલો છે કસનીનો ધડીઝો; ભાર કુંડળ બહુ
 મુલાં મોતી, શેરુરની નારી નેમને જોતી. ૫૭ કંઠે નવસર
 મોતીનો હાર, ખાંધ્યા બાળુબંધ નવ લાગી વાર; દશે આં
 ગળીએ વેઠને વાંટી, બીણા દોસે છે સોનેરી લીટી. ૫૮
 હીરા બહુ જડીઆ પાણીના તાજ, કડા માંકળાં પહેરે વરરા
 જ, મોતીનો તોરો મૂગટમાં ઢળકે, બહુ તેજથી કલગી અળકે
 ૫૯ રાધાએ આવી આંખડી આંછ, બહુ ડાહી છે નવ જા
 મ જુલુ; કુમકુમનું ઠીલું કીધું છે ભાજે; ૮૫કું કરણી કેરું
 છે ગાલે, ૬૦ પાન સોપારી શ્રીફળ જોડે, ભરી પાશને ચ
 ક્યા વરધોડે; ચડી વરધોડો ચઉટામાં આવે; નગરની નારી
 મોતીએ વધાવે. ૬૧ વાજં વાગેને નાટારંભ થાય, નેમ વિ
 વેકા તોરણ જાપ; ધુશળ મુશળને રવઈઓ લાભ્યાં, પાંખવા કા
 જ સામુજી આભ્યાં, ૬૨ દેવ વિગાન જોય છે ચઢી, નેમ ન
 હી પરજો જાસે આ ધડી; એવામાં કીધો પશુએ પોકાર,
 માંભજો અરજી નેમ દયાળ. ૬૩ તમો પરણશે અતુરસુજા
 ભ; પરભાતે જશે પશુઓના પ્રાણ; માટે દયાળુ દયા મનમાં
 રાખો; આજ પશુડાંને જીવતાં રાખો. ૬૪ એવો પશુઓનો
 સુચી પોકાર; છોડાભ્યાં પશુડાં નેમ દયાળ; પાછા તો ફરી
 આ પરણ્યાતો નહી, કુંવારી કન્યા રાજુલ રહી. ૬૫ રા
 જુલ કહે છે ન શિષ્યા કાજ, કુશમન થયાં પશુડાં આજ;

માંભજો સરવે રાત્રુલ કહે છે, હરણીને તાંહાં ઝાળંભા દે
 છે, ચંદ્રમાને તે લંછન કરાવ્યું, શીતાનું હરણું તેતો કરાવ્યું;
 મહારી વેળાએ ક્યાં થકી જગી, નજર આગળથી જાને તું
 ભાગી. કરે વિલાપ રાત્રુલ રાણી, કરમની ગતી મેંતો નવ
 જાણી; આઠ ભાગી પ્રીતને ઠેલી, નવમે ભવ કુંવારી મેલી
 ૬૮. એવું ન કરીએ નેમ નગીના, જાણું છું મન રંગનાં
 ભીના, તમારા ભાઈએ રાણમાં રજાવાવી, તેતો નારી ટેકા
 જી ન આવી, તમો કુળ તણા રાખ્યા છે ધારે; આ ફેર
 આખો તમારે વારે; વરઘોડે ચડી મોટા જસ લીધો, પાછા
 વખામાં ફેરેતો કીધો, ૭૦ આખ્યો અંજલી પીઠી જોળા
 વી, વરઘોડે ચઢતાં શરમ કેમ નાવી, મોહોડે ઉપાડે જાન
 અનાવી, ભાભીએ પાસે ગાણાં ગવરાવી, ૭૧ એવાઠાઠથી
 સરવેને લાંબા, સ્ત્રી પુત્રને ભલા ભરમાખ્યા; માનક લાગે
 તે પાછેરા ફરજે, શુભ કારજ અમારું કરજે, ૭૨ પાછા ન
 વળીઆ એકજ દયાન, હેા માંચું તાંહાં વરશીજ દાન; દાન
 દેધને વીચાર કીધો, આવણ શુદ્ધ દનો મહુરત લીધો. ૭૩
 દીક્ષા લીધી ત્યાં ન લાગી વાર, સાંધે મુનીવર એક હંજર;
 ગીરનારે જઈને કારજ કીધું, પંચાવનમે દીન કેવળ લીધું;
 ૭૪ પામ્યા વધાર્ધ રાત્રુલ રાણી; પીવા ન રહ્યા માંગણ
 પાણી; નેમને જઈને ચરણ લાગી, પેઉજી પાસે મોજતા
 માગી. ૭૫ આપો કેવળ તમારી કાણવું, હુંતો શોકનેજેવા
 ને જવું, દિક્ષા લેઈને કારજ કીધું, જટપટ પાતે કેવળ લી

ધું. ૭૬ મળ્યું અખંડ એવાતણ રાજ, ગયા શિવસુંદરી જો
વાને કાજ; શુદ્ધી આઠમ અશાડ ધારી, નેમજી વરીઆ
શીવવધુ નારી. ૭૭ નેમ રાજુલની અખંડ ગતી, વરણવ કે
મ થાયે માહારીજ વતી; જયા રથ કહુ બુધી પ્રમાણે,
બેહુના સુખની કેવળી જાણે ૭૮ ગાશે ભાણસેને જો કો
ઈ સાંભળશે, તેના મનોરથ પુરા એ કરશે; શીધનું દયાન
રૂદ્રીએ જો ધરશે, તેતો શીવવહુ નાર્યેજ વરશે ૭૯ સંવત
ઓગણીસે આવણ માસ, વદની પાંચમનો દીવસ ખાશ;વાર
શુક્રનું યોધડિયું સારૂ, પ્રસેન થયું મનડું માહારૂ, ૮૦ ગામ
ગાંગડના રાજ રામસંગે, ક્રીધો શલોકો મનને ઉછરંગે; મ
હાજનના ભાવ પકી મેં ક્રીધો,વાંચી શલોકો સારો જુશ લી
ધો ૮૧ શેહેર ગુજરાત રહેવાશી જાણો, વિશાક્રમાળી ના
ત પ્રમાણો; પ્રભુની કીરપાયા નવનાથ ધાય, બેહુ કરજોડી
સુરસસી ગાય. ૮૨ નામ દેવચંદપણ સુરસસી કહીએ, બેહુ
નો અર્થ એકજ લહીએ, દેવચંદ સુરચંદ છે સસી, રસીક
વાણી રૂદ્રીઆમાં વશી.

સ્તવનો વિગેરે

શ્રી અધાતમાનું સ્તવન

અવસાર ખર ખર નહી આવે, જ્યું જાણે ત્યું કરશેભલાઈ

જન્મ જન્મ સુખ પાવે; હો અવસર ઘર ઘર નહી આ
વે; તનધન જોખન સખહીએ જુઠો, પ્રાણ પકલમેં જાવે;
અવસર૦ તન છુટે ધન કોણ કામકો, કાપાકુ કરપણ કહો
વે, અવસર૦ જાકે દીલમે સાચ બરાતહે, તાકુ જુઠ ન ભા.
વે. અવસર૦ આનંદધન પ્રભુ ચલત પંથમે, સમર સમર
ગુણ ગાવે અવસર૦

ગોડી પારથનાથનું સ્તવન

આવના આવના આવનારે રૂપામ મેરી ગલીસે આવના,
એ રાગ. મીલાવના મીલાવના મીલાવનારે ગોડીજીકો ૬
રીસ મીલાવના, અનુભવ મેવા ભજલે પ્રભુજી, ઉન મોહો
દરીસ દેખાવનારે, ગોડી૦ અંતરજમી અંતર ન રજો, હો
દરીસન સુખ પાવનારે ગોડી૦ રામ વીસુધ કહે જીન પ્રભુ
ખારા, તનકો તાપ મીટાવનારે ગોડી૦

નેમનાથનું સ્તવન

મત જાવરે પિપા તુલ વારંગી, એ રાગ. લેતા જાવ
રે સામળીયા ખીડી પાનનકી, પાનનકીરે ખીડી પાનનકી,
એ આંકણી. કપા સુના લવીંગ સોગારી, વારી તેરે દીલ
જાનનકી; લેતા૦ તાલ અદંગ શરણાઈ સરોદા, ખાજી બની
રંગ તાનનકીરે લેતા૦ સહેસાવનકી કુંજ ગલનુમે; લાગી
જરી શુભ ધ્યાનનકી, લેતા૦ કહે નથુ ધર્મ પ્રકાસીત, હુંખ
હીહારી કેવળ જ્ઞાનનકી, લેતા૦

અરીયાળી

કેહુના દેને કાહાન તારી માને કેહુવ દેને કાન એ
રાગ, નાની વહુને પર ઘેર રમવાનો દાળ નાની વહુને પર
ઘેર રમવાનો દાળ પર ઘેર રમતાં પછ જુઠા ખોલી, દેશે
ધણીને આળ, નાનીં હળવે આળા કરવી હોડે, લોક કહે
છીનાળ, નાનીં આલંખા જાણ જાણના લાવે, હાંડા ઉપા
સે સાલ, નાનીં બધરે પાડોશણ જુવોને લગાર, ફાગટ
ખાસે ગાળ, નાનીં આનંદનશું રંગે રમતાં, ગોરી કાને
જાણકે જાળ ॥ નાની ॥

દોઢીયુ.

લગી તોરે ૩૨ સખીરે ખુમારીયા, ટેક ભાંગ્ય ધંતુરે મુને
કેફ ન ભાવે, ખીન કેફે સુધ ખીસારીયાં, લગીં ૧. ગ્યા
નકો ખાન ભરી ભરી મારે, મારી મોહે પ્રેમકી કટારી
યાં, લગીં ૨. તુહીતુહી કરતાં મધન ભચોહે, રૂપચંદ પીપા
વારીયા, લગીં ૪.

નોંદ્રા વિષે દોઢીયુ

સાવે સાવે શારી રણ ગુમાઈ, વેરણ નોંદ્રા કહાંસેરે આઈ;
નોંદ્રા કહે મેં ખાળીરે ભોળી, ખડેખડે મુનીજનકુ નાંખુ દો
ળી, વેરં નોંદ્રા કહે મેં જમકી દાશી, એક હાથમે મુળ
તી ફસરે હાથમે ફાંસી, વેરં સમપશુંદર કહે સુણા ભાઈ
બદનીયાં, આપ મુએ સારી દુખ ગાઈ દુનીયાં, વેરં

શીખવેલ જીનું સ્તવન.

રાગ પરજીઆનો

આઈ બસો દીલ બાગમે, જીન મેરા આઈ બસો દીલ બા
ગમે, ટેક. યુનીચુની કલીઆં તોરે ચરણે ચઢાવું, ગુણ ગા
ઊં જી જીન તોરા રાગમે, જીન૦ નાભીરાઆ માફ દેવીકો
નંદન; જુગલા ધર્મ નીવારતો, જી૦ ૨. સૌંક પ્રભુપુ અ
રજ કરે છે, ભવોભવ પાર ઉતારના. જી૦ ૩.

દોઢીયું

બડો ચતુર પેલો ટાપી વાજો અગનગાડી ચલાવીરે
એ રાગ, અંતર મેલ મીઠો નહી મનકો, ઉપર તન કપા
હોઆરે, ટેક. સોળ શણગાર સજીરે શીખર મુખ્યા કાચમે
જોઆરે, અંતર ૧. અગર અત્તર અળીલ અરગજ; ગંડી
દેહસુ મોહોરે, અંતર ૨. સરસ આહાર કરી તનને પો
સે; ત્રીઆ પલંગપર શોઆરે, અંતર ૩ કહે જીનદાસ અ
ક્ષય અમરપદ, જપ નીરખ્યા તપ રોગારે. અંતર ૪

સાખી

જીન પ્રતીમા જીનવર સગી, ન ગણે કોઈક ગમાર;
પણ તે કુમતી ઇલાંચી ગરી, ખાશે જમના માર;
એમ જાણી કુમતી પ્રાણીયા, ન કરે કાંઈ અકાજ;
જીન પ્રતીમા જીન સમી ગણી, પુજે તે ત્રણ કાજ;
કુમતી મુખ કાળા તણી, નવી સમજે સુત વાત;
જીંધી મત આલે-ધણી, તસ મુખ ફરે દાઢ;

નેમનાથજીના સાતવાર.

- આદિતે અમીહંત અમ ઘેર આવોરે,
મારા સ્વામ શલુણા નેમ દીલમાં લાવોરે. ૧
- શોમે તે શુભાશુભગાર સજીએ સંગેરે,
મારા જીગ જીવાણના સાથ રમીએ રંગેરે. ૨
- મંગળ શુભ દીન આજ મંગળ આરેરે,
કાંઈ નવ ભવ કેર નેહ હું સંભારેરે. ૩
- બુધ ઘેર આવો નાથ બુધ માહા બળીઆરે,
પ્રેમુ એક સેહસ ને આઠ લક્ષણ ભરીઆરે. ૪
- ગુરૂ ગીરવા ગુણવંત શીવા દેવીનારે,
કાંઈ સમુદ્રવીજ્ય કુળ અંદ નેમ નગીનારે. ૫
- શુકર સેહસાવન આલો સંજનીરે,
મારે સમય થયો પરભાત વીતી રજનીરે. ૬
- રાનીરારે સંજમ લીધ પ્રીત વધારીરે,
દાનું પામ્યા પરમાનંદ નેમને નારીરે. ૭
- કહે મુળઅંદ જો એમ આશા ફળસેરે,
જો નીરમળ પાજો શીવળ ભવંજળ તરશેરે. ૮

વસંત.

વસંત પંચમીને નહિતમ ક્ષેત્ર, લગન લીએ નીરધાર લલના.
સહુ સાજન મળી તોરણ આએ, પશુડે, માંચો પાકાર. વ.
સંતર વીવા આદરચોટા હોમેરી લલનારે પરણે છે, નેમ કુમાર.

વસંતંલીલા પીળા વાંસ રંગાવો, ચોરી ચાત્રાવો ચાર લલના;
ભાવે તે દેવતા વેશ ભણુ છે, મંગળ ગાવે સખીઓ ચાર.
વસંતં નેમજી હુઆમાં ક્રોધ ભરાણા, સંસારમાં નહી સાર
લલના, રથ વાળી નેમ ગીરનાર માલ્યા, રૂઢીરે રાજુલ
નાર. વસંતં આઠ ભવની હું નારી તુમારી, સારે અમારા
વાંક લલના; ભવ ભવની હું દાશી તુમારી. કાળો છે કામ
જુગારો વસંતં રાજુલ માલ્યાં સંજમ લેવા, જઈ મડયાં
ગડગીરનાર લલના, કરજોડી ઉત્તમ પાંચે લાગુ, તારજો દી
ન દ્વાજ વસંત વીવા આદરચોડો.

જીન ખીંચ સ્થાપવાનું સ્તવન.

વીર વદે એમ વાણીરે પ્રાણી, એ રાગ,
ભરતા હોકે ઉધારજ ક્રીધા, શેતરૂંજ મોજાર; સોના તણાં
તપાહાં દેહુરાં કરાવ્યાં, રત્ન તણાં ખીંચ પાખ્યા હો કુમતી;
કહાં પ્રતમા ઉધાપી, ક્રીમજીન વચન ઉધાપી; હોં કં ૧
વીર પછે અસે નેવું વરસે, સંપત્તીનય સુજણ; સ
ખ પરસાદ કરાવ્યાં, સવા કરાડ ખીંચ પાખ્યા હોં કં ૨
દ્વપતીએ જીન પ્રતીમાં પુજી; સુત્રમા સાખ્ય કરાણી; જી
અંગે તે વીરે ભાખ્યું, ગણધર પુછે સાખી; હોં કં ૩
સંવત નવસે તાણું વરસે, વીગળ મંત્રીસ્વર તેહ; આપુ ત
ણાં જોને હરાં કરાવ્યાં, એ હજાર ખીંચ પાખ્યા; હોં કં ૪
૪ સંવત અગીઆર નવાણું વરસે, રોજ કુંવરપાણ; પા

ચ હજાર પરમાદ કરાવ્યાં, સાત હજાર ધીંબ થાપ્યા હોં ૬૦૫
 સંવત આર પંચાણું વરસે, વરત પાળ તેજપાળ પાંચ હજ
 ૨ પરમાદ કરાવ્યાં, અગીઆર હજાર ધીંબ થાપ્યા હોં
 ૬૦૬ સંવત આર બોહોતેર વરસે, સંધવી ધંનો નહ; રાણકપુ
 ૨૭૧ દેરાં કરાવ્યાં, કોડ નવાણું દ્રવ્ય ખરવ્યો હોં ૬૦૭ સં
 વત તેર છકોતેર વરસે, સમરે સારંગ રોક; ઉધારપંદરમે
 સેતરંજે ક્રીષો, અગીઆર લાખદ્રવ્ય ખરવ્યો; હોં ૬૦
 સંવત સોળ છોતેર વરસે, બાદશાને વારે, ઉધાર સોળમે
 સેતરંજે ક્રીષો, કરમાસાએ જસ લીધો હોં ૬૦૮ ૭
 ન પ્રતીમા એ જીનવર ખરખી, પુજે ત્રીવીધ તુમે પ્રાણી;
 જીન પ્રતીમામાં સંદેહ ન રાખો, વાચકજસની વાણી હોં
 ૬૦ ૧૦

સીધાચલનું સ્તવન.

મ ૧૭ મૂળે સીધાચળ લેઈ ચાલ. લેઈ ચાલ લેઈ ચાલરે
 સામીજી નુ... સીધાચળ લેઈ ચાલ. વિલંબ કરી કરીરે
 વાલમાં, કાણે દીઠી છે કાલરે, સાં સીં ૧ ધોધા ખંદર
 નગરે જઈ કરીરે વાલમાં, મળીઓ સહઅર કેરે સાથરે
 સાં સીં ૨ પાળીતજી નગરે જઈ કરીરે વાલમાં, સફળ થ
 ઈ મુજ આશરે સાં સીં ૩ એરી દેખી લોચન કરધારે વા
 લમાં, સફળ થયો અવતારરે, સાં સીં ૪ ઉમાં દેરાં આ
 દીનાયનાંરે વાલમાં ૦ ઉગમજી દરબારરે, સાં સીં ૫ સુર
 જકુંડમાં નાહી કરીરે વાલમાં. પેહરવા જાલદ વીરરે સાં

સીં ૬ કેશર ચંદન ધસી ધણારે વાલમાં, યુજવા આદીજી
 હિંદરે સાં સીં ૭ સુરનર જન સેવાકરે વાલમાં, ચમર
 લગે ઇંદ્ર સાં સીં ૮ કેરુડે કુંદારા હેમનારે વાલમાં કંડે
 નાશેરા હારરે સાં ૯ ખાંહે ખાંજુખંધ ઝેરખારે વાલમાં
 લીલાવટ ટીલક જગણરે સાંમસ્તક મુગટ હીરે જગ્યો
 વાંઘીને કુંડળ સારરે, સાં સીં ૧૧ કીરતીવીજે ઉવજાપ
 મારે વાલમાં, હોજે મંગળ માળરે સાગીજી મુજને શીષા
 મળ લેઈ માલ ૧૨

નેમનાથજીનું સ્તવન.

સંજમ લેઉગી સાથ પીયા મેતો સંજમ લેઉગી, સંજમ લેઉ
 ગી મેં સાથ ચલુંગી, પીયા મેતો સંજમ લેઉગી, રહુગી પ્રી
 તમ પાસ; પીયાં ૧ સમુદ્ર વીજ્ય શીવાદેવીકા નંદન, જહુ
 પતી નેમ કુમાર, પીયાં ૨ માત પીતા મેરો જન્મ દીપોહે,
 કરમ લીજ્યો કીરતાર, પીયાં ૩ તન ધન જોખન સીર
 નહી અપનો, સુપના જોમ સંસાર પીયાં ૪ અષ્ટ ભ
 વંતર નેહ કાપોહે, નવમે તજોહે નાંહ પીયાં ૫ તોરણ
 આચે ચલે રથ ફેરી, પશુઓના શુણી પોકાર. પીયાં ૬ મેં
 હેસાવન જઈ સંજમ લીધું, છાંચા વીખપ વીકાર પીયાં ૭
 રાજુલ પ્રીતે પ્રભુ પાપ નગીને, લીધો સંજમ ભાર. પીયાં ૮
 કરમ ખપાવી કેવળ પામી, પોત્યા મુગતી મોઝાર પીયાં ૯
 રંગકહે પ્રભુ સરાજી તુમારે દેજે ભગતી સ્તાર પીયાં ૧૦

સીધાચલનું સ્તવન. દેશી લલનાની. સીધગીરી પાવો
 ભવીકા સીધગીરી પાવો, ઘેર બેઠા પણ બહુ ફળ પાવો ભં
 આંકણી નંત્રીસા નવ ૧ જે ફળ હોવે, તેથી બગણિ
 ર ફળ પુંડરગીરી હોવે ભં ૧ ત્રીગણું રમક જેથી યોગ
 હું ગજદંતા, તેથી બમણિર ફળ નંબુ ગાહંતા ભં ખટ
 ધણું ધાતકી ચૈત જુહારે, છત્રીસ ગણુ ફળ પુખલ વીહારે
 ભં ૨ તેથી તેરસગણુ ફળ મેર ચૈત જુહારે, સહસગણિ
 ર ફલ સમતસીખરે ભં લાખ ગણિર ફળ અનનગીરી
 જુહારે. દસ લાખ ધણિર ફળ અષ્ટાવડ ગીરનારે. ભં કોડ
 ગણિર ફલ શ્રી સીધાચલ ભેટે, નેમરે અનાદિના કુચીત
 ઉમેટે, ભં ભાવ અનંતે અનંત ફળ પાવે, શ્રી જ્ઞાનવીમળ
 સુધી ધંમ ગુણ ગાવે ભવીકા ધંમગુણ ગાવે.

સ્તવન

કુંભર ગભારે નજરે દેખતાજી, એદેશી. સમગ્રીત દ્વારે
 ગભારે પેસતાંજી, પાપ પડળ ગપાં ફરરે, મોહન મારદેવીને
 પૂજાજી, દીઠા મીઠા આનંદ પુરરે સમ ૧ આયુ વરજીત
 ૧ કર્મનાજી, સાગર કોડા કોડી હીણરે, હસ્યાતી પદમ
 જી કરીજી, વીર્ય અપુરવ મોઘર લીધરે સમ ૨ ભુગલ
 માગી આદ્ય કપાપનાજી, મીથ્યાત મોહની સાંકલ સાધ્યરે,
 આહાર ઉધાડ્યાં સમ સંવેગનાંજી, અનુભવ ભવને જોઠા
 નાપરે. સં ૩ તોરણ પાંદ્યું જીવ દયા તણુંજી, સાધીએ
 પુરચો સરપા રૂપરે; પુષ્પ ધરી પ્રભુ ગુણ અનુમોદનાજી, ધીમુણ

મંથળ આઠ અનુપરે. સં ૪ સંવર પાણી અંશ પખાલજી
 જી, કેસર અંદન ઉત્તમ ધ્યાનરે, આતમ શુભ રૂપી જગ મ
 હ મહ મહેજી પંચા ચાર કુશલ પ્રધાનરે સં ભાવ પુનઃ
 પાવન આતમાજી, પુનઃ પરમેશ્વર પુન્ય પવિત્રરે, કારણ નેશી
 કારણ નીપજી, ખીમાવીજપ જીન આગમચીતરે સં ૬

અથ ગીરનાર તિર્થ સ્તવન.

તોરણથી રથ ફેરી આલ્યા કંતરે, પ્રીતમજી
 આઠ ભવાની પ્રીતડી તોડી તંત; માહારા પ્રીતમજી.
 નવમે ભવ પાણ નેહ ન આણ્યો મુઝરે પ્રીતમજી;
 તોર્યે કારણે એટલે આવવું તુઝ, મારા પ્રીતમજી
 એક પોકાર સુણી તીર પચનો ઇમરે. પ્રીતમજી
 મુકા અખલા રોતી પ્રભુજી કીમ મારા પ્રીતમજી
 ખટ જીતના રખવાલમાં સીરદારરે પ્રીતમજી
 તો કીમ બીજવતી સ્વામી મુકા નાચી, મારા પ્રીતમજી;
 સિત વધુ કેરે એહવું કેવું રૂપરે પ્રીતમજી
 મુળને મુજીને આતમાં પરી જીન ભુપ માહારા પ્રીતમજી
 જીનજી લીધે મહાસાવનમાં વ્રત ભારરે પ્રીતમજી
 ધાતી કર્મ ખપાવીને ગીરધાર માહારા પ્રીતમજી
 કેવળ શીધી અનંતા પરગટ કીધરે પ્રીતમજી
 ભણી રાજુલ ઇમ પ્રતિષ્ઠા લીધ મારા પ્રીતમજી
 ને પ્રભુજીએ કીધું કરવું તેહરે પ્રીતમજી
 ઇમ કહી વ્રત ધર થઈ પ્રભુ પાસે નેહ મારા પ્રીતમજી

પ્રભુ પહેલા નીલ સોઢ્યનું જોવા રૂપરે પ્રી૦
 કેવળતાન લહી થઈ સીધ સરૂપ, માહા૦
 સિવ વધુ વચીઆ જીનવર ઉત્તમ નેમરે. પ્રી૦
 પદમ કહે પ્રભુ રાખા અવીચલ પ્રેમ. મહા૦ ૫
 દોઢીયાં.

મારી આંખ! લીલાં કામણ કીધું છેલ છોગાળા, આતકુ મારું
 ચોરી લીધું છેલ છોગાળા; પરભુજી દીસોછો આતરી છેલ છોગા
 ળા, મુને લાગી પ્રેમ કરાચી છેલ છોગાળા, તેનું દરદરમાં જઈ
 કહીએ છેલ છોગાળા; તમને મુકીને ક્યાં રહીએ, છેલ છો
 ગાળા, તમેતો ધણના કારણ કીધાં છેલ છોગાળા; હવેતો
 તુમ મરણ આપ્યા છેલ છોગાળા; તુમથી અંધી પુરણ પ્રી
 ત છેલ છોગાળા, એ શુરશશીને લાગી મીઠી છેલ છોગાળા.

કામ છે કામ છે કામ છેરે, મારે કેશરીઆ વાલાનું રૂંડું
 કામછે. મરણ સેવાનું મારે કામ છેરે, મારે કેશરીઆ વા
 નું રૂંડું કામછે જીસ નામે ભવ જળ દધી તરીએ, સખલ
 નનુ કામછેરે, માર૦ ૧

કાઈ સેવ શંકર કાઈ સેવે બ્રહ્મા કાઈ વીશનવ કાઈ રામછેરે;
 માર૦ ૨

પુલચંદ કહે જપ જગજીવન પુલવા નગર જીન-ધામ છેરે
 માર૦ ૩.

મારા મુખકા ઉપર વારીલાલ લટકાયા, લટકે ચંદનખાલા
તારી લાલ લં ક્રીધુ સુળીનું સીધાસણ લાલ લ. ઉગ ચો શુંદર
શીન લાલ લ. મરણ ચંદ્રકાશીઆ ડશગ્રીઆ લાલ, લ. એતો
દેવલોક જઈ વશીઆ લાલ. લં ગાટે રીકલ મારી ન્યારી
લાલ. લં શુરશસીને ખલીહારી લાલ. લટકાયા.

સંખ્યા.

આપ સુભાવગારે અખધુ સદા મગનમાં રહેના, જગતજી
વહે કરમાધીના; અમરીજા કલ્પંગન લીના. આં ૧ તુમ
નહી કેરા કાઈ નહી તેરા કચાકર મેરા મેરા, તેરાહેશો તે
મી પાસે; અવર સખે અનેરા. આં ૨ વપુરીનાસી તું અ
બીનાસી અખહે ઉનકું વીલાશી, વપુ રાંખ જખ દુરની રા
સી, તખ તુમ શીવકા વાસી આં ૩ રાગને રીસા દોપ ખ
વીસા, એ તુમ દુખકા દીસા, જખ તુમ ઉનકુ દુર કમીસા
તખ તુમ જગકા ધસા આં ૪ પારકી આશા સદાનીરાશા
એહે જગજન પાસા તે કાટનકુ કરા અબ્બાસા લહે સદા
મુખ વાસા આં ૫ કખહીક કાજી કખ હીક પાજી કખહી
ક હુઆ અપ બાજી, કખ હીક જગમે કીરતી ગાજી, સખ
પુઝલકી બાકી આં ૬ મુધ ઉપોગોગને સમતાધારી
સાંવ દયાન મનો હારી, કરગ કલંકકું દુર નીતારી; એવ
વ રે શીવનારી. આં ૭

અગત્યની ખબર.

સરવે સજ્જનોને સુખના આપવામાં આવે છે કે, અમારી પાસે નિશાળપયોગી ધણી જાતની ચોપડીઓ, તથા વારતાઓ, કાપડાઓ, પુસ્તકો, જાંગક વેમાણુ ધ્યા સેનારને સુલભ પડે તેવી રીતે આપવાના છે, અને તે પુસ્તકોનું લીઠ અમોએ બનાવેલું છે સખખ જોએને ચોપડીઓ જોઈતી હોય તેઓએ પ્રથમ લીધે મંગાવી માહેત પછી અગત્ય હોયતો આરત વીગરનો પકા બંદોબસ્ત કરવો. છપાવનારાઓને સારી રીતે અને તાકીદથી છાપી આપવામાં આવશે.

ગુજરાત યુનિયન પ્રેસના માલેક.

વાડીલાલ દલીચંદ

